

3rd November 1966]

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING (TEMPORARY POWERS) SECOND AMENDMENT BILL, 1966.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move for leave to introduce the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Second Amendment Bill, 1966.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Second Amendment Bill, 1966.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS ANCIENT AND HISTORICAL MONUMENTS AND ARCHAEOLOGICAL SITES AND REMAINS BILL, 1966.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move for leave to introduce the Madras Ancient and Historical Monuments and Archaeological Sites and Remains Bill, 1966.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Ancient and Historical Monuments and Archaeological Sites and Remains Bill, 1966.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

IV.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

Bills.

THE HINDU MARRIAGE (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 40 OF 1965).

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

“ That the Hindu Marriage (Madras Amendment) Bill, 1965 a (L. A. Bill No. 40 of 1965) be taken into consideration ”.

கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்துத் திருமணச் சட்டம், மத்திய சட்டம். அந்தச் சட்டத்திற்கு மாநிலத் திருத்தச் சட்டமாக இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு, திருமண முறைகளிலே பல மாறுதல்கள் பல கால கட்டங்களில் ஏற்பட்டு வந்திருக்கின்றன. பொதுவாக, எல்லாச் சமுதாயத்திலும் இந்தத் திருமணச் சட்டங்குகள் பல்வேறு காலத்திலே பல்வேறு

[திரு. செ. மாதவன்] [3rd November 1966]

முறைகளாக மாறி வந்திருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக, நம் முடைய தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் தோற்றுவித்த சுயமரியாதை இயக்கம் ஒரு பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்தி, சுயமரியாதைத் திருமண முறை என்ற முறையை இந்த நாட்டிலே பரப்பி இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக, தொன்று தொட்டு அந்த முறை பல பேர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. அது புரோகித மறுப்பு முறை என்ற முறையிலும், ஏற்கெனவே திருமணங்கள் பற்றிய இந்துச் சட்டத்தில் இருக்கிற முறைகளை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்ற புதுக் கருத்தைப் புகுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலும் அப்படிப்பட்ட சுயமரியாதைத் திருமண முறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அது தேவையா? அந்த முறை சரியானா? அந்த முறை ஏற்றுக்கொள்ளப் படுமா? இந்து மதத்திற்கு அது பொருந்தின முறையா? என்ற வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கெல்லாம் என்னைப் பொறுத்த அளவுக்கு நான் போக விரும்பவில்லை. என்னுடைய திருத்தச் சட்டத்தின் நோக்கமெல்லாம், இந்துத் திருமண முறைகளிலே, இந்திய நாட்டிலே இருக்கிற சட்டத்திலே சில முறைகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. தமிழகத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் பின்பற்றக் கூடிய ஒரு முறைக்கு சட்ட சம்மதம் இது வரையில் இல்லை. அப்படி இல்லாத சூழ்நிலையை மாற்றி, அந்தப் புது முறை களை விரும்புகிறவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் முகத்தான் சட்டத் தைத் திருத்தி அவர்களுடைய முறையை ஆதரிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கை அடிப்படையில் நான் இந்தச் சட்டத்தை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இதற்கு முன்னால் பல முறை இந்தச் சட்ட மன்றங் களில் கொள்கை அடிப்படையில் விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது; அந்த விவாதத்தில் அரசாங்கத் தரப்பிலும், எதிர்க்கட்சித் தரப்பி லும் இந்தத் திருமண முறை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற கொள்கைப் பிரச்சனை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இதைச் சட்டப் பிரச்சனையாக ஏற்றுக்கொண்டு, பல பேர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் முறையாக ஏற்றுக்கொண்டு, பரிசீலிக்கப்படவில்லை என்பது நான் கண்டது. ஆகவே என்னுடைய திருத்தச் சட்டம் அந்த அடிப்படையில் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

ஏற்கனவே ஹிண்டு லா கோடிஃபைட் லா-ஆக இல்லாமல், காமன் லா-ஆக இருந்தது. 1955-ம் ஆண்டு கோடிஃபிகேஷன் ஆகி ஹிண்டு மாசேஜ் ஆக்ட் வந்து விட்டது. அதிலே 7-வது பிரிவிலே திருமண முறைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே கூடத் தெளிவாக இந்த முறைகள் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால், பொதுவாக 'கஸ்டமரி ரைட்ஸ்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள் —பழக்க வழக்கங்கள் அடிப்படையில் பின்பற்றும் முறைகள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறைகள் என்னென்ன என்று நீதி மன்றங்கள் நிர்ணயித்துக்கொள்ளலாம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். பின்னாலே, முறைகளைப் பற்றிக் கூறும்போது, 'சப்தபதி' என்ற முறையைக் கூறி, அது தேவை என்றும், பின்பற்றப்பட்டால் அது தான் திருமணத்தில் இறுதிச் சடங்காக

3rd November 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

இருக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரிவைப் பொறுத்த வரையில் தான் என்னுடைய திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தச் சட்ட அடிப்படையில் ஒரு பிரிவைச் சேர்த்து விட்டால், ஏற்கனவே சட்டத்தில் இருக்கிற பிரிவுகள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, அவைகள் காக்கப்பட வேண்டியவை. எல்லோருக்கும் தேவை என்று கருதப்படும் கொள்கை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. நான் விரும்புவதை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தான் திருத்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்து மதப் பழக்க-வழக்கங்கள் புறக்கணிக்கப் படலாமா என்ற கருத்து எழுப்பப் படலாம். அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டியது தான். ஆனால், அப்படி இருக்கிற உரிமைகளை யாரும் பறிக்கவேண்டுமென்று கூறவில்லை. இந்த இந்து மதச் சட்டம் எப்படி ஏற்பட்டு வளர்ந்தது என்பதைப் பார்த்தாலேயே நம் முடைய தமிழர் நாகரிகத்திற்கு ஏற்ற பண்பாடுகள் இதிலே ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாம் என்ற உண்மையும் இருக்கிறது. இந்து மதச் சட்டம் பொதுவாக ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தில் குறிப்பிட்ட சில காலங்களிலிருந்து பின்பற்றப்பட்ட கொள்கைகளாகத் தான் இன்றைக்குக் காமன் லா-வில் இருக்கிறது. கோடிபைட் லா-வில் இல்லாவிட்டாலும் காமன் லா-வில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் இந்தியா முழுவதும் பரவத் தொடங்கிய பிறகு தான், அந்தந்த சம்பிரதாயங்களை கிரகித்துக்கொண்டு இடம் கொடுக்கும் முறையில் சரித்திரபூர்வமாக வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஏற்பட்ட காலத்திலே கூட தமிழ்நாட்டிலே உள்ள சில பழக்க வழக்கங்கள் கூட சட்ட சம்மதம் பெற்று இன்றைக்குச் சட்டத்திலே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தான் நான் கூற விரும்புவது, இந்தச் சட்டத்தை மாற்றுகிற காரணத்தினாலே, ஏற்கனவே இருக்கிற சம்பிரதாயத்தை மாற்றுகிறோம் என்ற நிலை ஏற்படாது. இது ஏற்கனவே பலரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்துச் சட்டத்தில் எக்ஸ்பர்ட் என்று சொல்லப்படுகிற திரு. மெயின் அவர்கள் கூறிய வாசகங்களை ஆதாரமாகக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். “வடமொழி நூல்களிலும், தொகுப்புக் குறிப்புகளிலும் விளக்கப்பட்டுள்ளவாறு ஸ்ம்ருதிகள் அளித்த சட்டத் தொகுப்பே இந்து மதச் சட்டமாகும். அதோடு தொன்மை வாய்ந்த வழக்கங்களை இணைத்தும் அல்லது காலத்தால் மாறுதல்கள் செய்தும் இந்து மதச் சட்டம் நீதி மன்றங்களில் ஆட்சிப்படுத்தப்படுகின்றது. பழம் பெரும் இனத்தவர் அல்லது தங்களுக்கேயுரிய தொல்பெரும் நாகரிகம் கொண்ட இந்து மதச் சட்டத்திற்கு முழுமையும் ஆட்படாத சமுதாயத்தினர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இந்து மதக் கோட்பாடுகளின் பிடிப்புக்குள் வந்திருக்கவேண்டும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. தென்னிந்தியா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தங்களுக்கே உரித்தான தனி நாகரிகச் சிறப்பைக் கொண்ட திராவிட மக்கள் ஆரியர்களின் நாகரிகம், சட்டங்கள் ஆகியவற்றின் அதிகக்கத்திற்குள் வரலாயினர்.

[திரு. செ. மாதவன்] [3rd November 1966]

அதன் விளைவு ஆரியர்களும் திராவிடர்களும் இந்துக் குடும்பத் தில் ஐக்கியமாயினர். இவ்வாறு பல நூற்றாண்டுக் காலமாக ஏற்பட்டு வந்த நாகரிகக் கலப்பின் விளைவால் திராவிட மக்கள் ஆரியர்களின் சட்டங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் ஏற்றுப் பின்பற்றத் தொடங்கினர். ஆனால் இந்த நிலையிலும் திராவிடர்கள் தங்களுக்கேயுரிய தனித் தன்மை வாய்ந்த பழக்க வழக்கங்களை திரிபுற்ற நிலையிலாயினும் விடாது பின்பற்றி வந்தனர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பிற்காலத்தில் தோன்றிய இதிகாசங் களும் புராணங்களும் அவைகளைப் பின்பற்றி திராவிட மொழி களில் வெளிவந்த நூல்களும் திராவிடர்களிடையே தோற்றுவித்த நம்பிக்கை தென்னிந்தியாவில் ஆரியர் கலாச்சாரமும் இந்து மதச் சட்டமும் பரவி வளரத் துணை புரிந்தது. இதை நான் சொல்லு கிற காரணத்தினால் ஆரிய திராவிட கலாசாரப் போராட்டத்தைப் பற்றி நினைவுபடுத்த விரும்பவில்லை. இது எந்த அளவுக்கு எனக்கு ஆதாரம் அளிக்கிறது என்றால், அப்படிப்பட்ட ஒரு கலாசாரத்தில் மாறுதல் ஏற்படுகிறபொழுது கூட ஒரு பகுதியுள்ளவர்களின் தனி நாகரிகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆகவே தான் இப்பொழுது நம்முடைய பகுதியிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மாறுதலை, ஒரு புரட்சிகரமான கொள்கையை, இந்தச் சட்டத்தில் இளைத்துக்கொண்டால் அதில் தவறு இல்லை என்பதைத் தான் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் இந்தச் சட்டத்திலே குறிப்பாக இரண்டு கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 'சுயமரியாதை முறைகளைப் பின்பற்றி ஏற்கனவே நடந்த திருமணங்களைச் செல்லுபடியாக்க வேண்டும்; எதிர்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட திருமணங்கள் நடை பெறுவதைச் சட்டபூர்வமாக்கவேண்டும்' என்பது ஒரு கருத்து. அடுத்து, இந்து சமுதாயத்தின் அடிப்படையிலே இந்துமத மக்க ளிடையே ஏற்படக்கூடிய திருமணங்களைக் கூடப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தும் இதிலே வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 7-வது பிரிவிலே முதல் பிரிவும் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது, இரண் டாவது பிரிவும் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒரு 'எக்ஸ்ப்ள- நேஷன்' கொடுத்த சுயமரியாதைத் திருமணங்கள், ஒரு முறை யற்ற திருமணம் என்று எதிர்ப்பு ஆட்சேபணை கிளம்பினால், அதற்கு ஆதாரமாகத் திருமணம் பதிவு செய்யப்படலாம் என்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் திருமண முறையைப்பற்றி வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனையை ஒரு பக்கம் வைத்துவிட்டு, இதுபற்றி காங்கிரஸ் கட்சியின் தரப்பிலே என்ன வாதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என் பதையும் நான் இங்கே நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். 1956-ம் ஆண்டும் இதே கொள்கை இங்கே கொண்டுவரப்பட்டது. அப் பொழுது இங்கே தரப்பட்ட பதில் எல்லாம், கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் முறையாக இல்லை, தெளிவாக இல்லை. சரியாக இல்லை; இது மாதிரி திருமணங்களுக்கு ஸ்பெஷல் மாரியேஜஸ் ஆக்ட் என்ற ஒரு

3rd November 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

சட்டம் இருக்கிறது; அந்தச் சட்டத்தை உருவாக்குவதிலே பெரும் பங்கு கொண்ட மத்திய சட்ட அமைச்சருக்கு உதவி செய்த கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் கருத்துக்களும் எடுத்து வைக்கப் பட்டன. அந்தக் கருத்துத்தான் காங்கிரஸ் கட்சியின் தரப்பிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலே முதலில் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் பின்பற்றக்கூடிய ஒரு பாரம்பரியம் என்னவென்றால், எதிர்க்கட்சியினர் ஒரு கொள்கையை வற்புறுத்திச் சட்டம் கொண்டு வந்தால், அந்தச் சட்டம் ஒழுங்காக அல்லது சரியாக, முறையாக அமையாவிட்டால், அந்தக் கருத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு சட்ட இலாகாவிற்கு அனுப்பி, அதை முறைப்படுத்தி அந்தக் கொள்கையைச் சட்டமாக்க அரசாங்கம் முன்வரும், முன்வந்திருக்கிறது. அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு, அரசாங்கமே அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரலாம், சட்டத்தை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும். இந்த இரண்டு முறையையும் பின்பற்றலாம். ஆகவே நான் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் முறையாக இல்லை, சரியாக இல்லை என்று டெக்னிகல் அப்ஜெக்ஷன் இருந்தால், அரசாங்கம் இதைக் கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தையும் இங்கே கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

1953-ம் ஆண்டில் கனம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு உறுதியை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

‘I may give this assurance to Sri P. Rangaswamy Reddiar that we will have this question examined and bring an official Bill for the purpose of validating past marriages. As far as future marriages are concerned, they are covered by the Special Marriages Act.’

இது தான் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியும் பதினும். அதற்குப் பின்னாலே 1960-ம் ஆண்டில் கனம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்:—

‘Section 15 of the Special Marriages Act of 1954, which has followed 1872 Act, is enough to cover these marriages. They can register these marriages under section 15 of the Special Marriages Act, 1954.

Special Marriages Act was brought by the Hon. Minister Sri R. Venkataraman.

‘இந்த மசோதா எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றக் கூடிய சட்டம் இப்பொழுதே அமுலில் இருக்கிறது. நோக்கம் நல்லது தான், ஆனால் சட்டம் மோசமாக இருக்கிறது, இது சரியாக இல்லை’ என்ற இப்படிப்பட்ட கருத்தைத் தான் அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்குத் தந்திருக்கிறார்கள். நான் மத்திய பாராளுமன்றத்தில் நடந்த விவாதத்தைப் படித்துப் பார்த்தேன். அந்தச் சட்டத்தை மத்திய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருந்த காரணத்தினால், கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அதிலே பெரும் பங்கு

[திரு. செ. மாதவன்] 3rd November 1966]

கொண்டு பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பதிலையும் நான் படித்துப் பார்த்தேன். செக்ஷன் 15; ஸ்பெஷல் மாரியே ஜஸ் ஆக்டிவ் கீழ் இந்தத் திருமணங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளலாம் என்று கனம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதனுடைய விளைவுகளை அவர்கள் சொல்லவில்லை, நமது கனம் சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். செக்ஷன் 15-ன் பின்னாலே வரக்கூடிய சில பிரிவுகளின் கீழ் அந்தச் சட்டத்தின் கீழே திருமணத்தை ரிஜிஸ்டர் செய்து கொண்டால், சில விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. விளைவுகளைப்பற்றிப் பாராளுமன்றத்தில் கேட்கப்பட்டபோழுது, அந்த விளைவுகளுக்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்துக் குடும்பத்தில் ஒரு பிரிவு ஏற்படும்; அதிலே ஒரு விளைவு. அதற்குப் பின்னாலே ஸ்க்ஷன் என்ற முறையிலே இந்துக்களுக்குள்ள சட்டம் பின்பற்றப்படமாட்டாது. அதற்கும் பதிலாக பொதுச் சட்டம், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய இண்டியன் ஸ்க்ஷன் ஆக்ட் அவர்களுக்குப் பயன்படும் என்ற கருத்தை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, செக்ஷன் 15-ன் கீழ் பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லிவிட்டால், அது பொருத்தமாகாது. காரணம், 'மற்ற முறைகளில் நாங்கள் இந்துக்களாக இருக்க விரும்புகிறோம், ஆனால் இந்தத் திருமண முறையைப் பொருத்தமட்டில் நாங்கள் புதிய முறையைப் புகுத்த விரும்புகிறோம்' என்று கூறிக்கொள்கிறவர்களுக்கு இந்த செக்ஷன் 15 பொருத்தமாக இருக்காது என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சட்டத்தில் உள்ள 19, 20, 21 பிரிவுகள் இந்த 15-வது பிரிவின்கீழ் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட திருமணங்களின் விளைவுகள் என்ன என்பதை விளக்கி இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த முறை தவறு என்பதையும் அரசாங்கம் ஒரு பதிலாகச் சொல்லக்கூடாது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தினுடைய முறைகளைப்பற்றி அல்லது சுயமரியாதைத் திருமணங்களில் பின்பற்றக்கூடிய முறைகளைப்பற்றி நம்முடைய சென்னை உயர்நீதி மன்றம் 1954-ம் ஆண்டு பரிசீலித்தது. செட்டி நாட்டில் நடைபெற்ற ஒரு வழக்கு, சுயமரியாதைத் திருமண முறையில் திருமணம் செய்துகொண்ட ஒரு பெண்ணின் வழக்கு; அந்த வழக்கில் இதைப்பற்றிப் பரிசீலித்திருக்கிறார்கள். உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள், 'சுயமரியாதை முறையில் பின்பற்றக்கூடிய முறைகள் தப்பு; அது கூடாது; அது இந்து சமுதாயத்தினுடைய கொள்கைக்கு முரண்பட்டது' என்று சொல்லவில்லை. அதற்கு மாறாக அவர்கள் சொல்லி இருக்கும் கருத்துக்கள், நான் கொண்டுவந்திருக்கும் என்னுடைய சட்டத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்—

“சாஸ்திரங்களும் பண்டையப் பழக்கங்களும் தோற்றுவித்த திருமண முறைகளை எளிய முறையில் மாற்றி அமைக்க முயல்வது

3rd November 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

போற்றுதற்குரிய முயற்சியாக இருக்கலாம். ஆனால், இந்த மாறுதல்களைத் தனிப்பட்ட கூட்டத்தினர், பல்வேறு சமூகங்களிலிருந்து இணைந்து செயல்பட்டாலும், சட்டமாக்க முடியுமா?

இத்துமாதத் திருமண முறைகளை விரும்பாதவர்களுக்கு அல்லது தாங்கள் வகுத்திருக்கும் புதுமுறைகள் தொன்மைத் தன்மையால்; சட்டத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டியவை என நிரூபிக்க முடியாதவர்களுக்கு ஒரே வழிதான் உள்ளது. அவர்களுடைய திருமணங்களைத் தற்போது அமலில் உள்ள சட்டங்களின் கீழ் பதிவு செய்துகொண்டு, அதன் பின்விளைவுகளை எந்தத் தயாராக வேண்டும். அல்லது தங்களுடைய திருமண முறைகளை ஒழுங்குபடுத்தத் தேவையான சட்டத்தை உருவாக்கும்படி சட்டமன்றங்கள் மூலம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.”

ஆகவே, கயமரியாதை முறையில் திருமணத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு ஒரு யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ‘நீங்கள் சட்டசபையை அணுகுங்கள்; ஆட்சியில் உள்ளவர்களை உங்கள் கொள்கையைச் சட்டபூர்வமாக்கச் சொல்லுங்கள்’ என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

இதுமாதிரி எங்காவது நடந்திருக்கிறதா என்று கேட்டால், சர்வாதிகாரிகள் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்தில், வெள்ளைக் காரர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்தில், நம்முடைய உரிமைகள் மதிக்கப்படாத காலத்தில், 1872-ல் வங்காளத்தில் ‘பிரம்மோஸ்’ என்ற ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையைக் கொண்டவர்கள், சீர்திருத்தக் கொள்கையைக் கொண்டவர்கள், தங்களுக்கென்று ஒரு முறையை வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு புரட்சிகரமான கொள்கையை வகுத்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் கோரிக்கை என்பது நாடு முழுவதும் இல்லை, வங்காளம் முழுவதும் இல்லை; வங்காளத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தினரால் ஒரு குறிப்பிட்ட பழக்க வழக்கங்களுக்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டங்கள், கேட்கப்பட்ட கோரிக்கைகள். அந்தக் கோரிக்கைகளை சர்வாதிகாரியான வெள்ளைக்காரனோ ஏற்றுக்கொண்டான். 1872-லே பெங்களல் ப்ரொக்ரெசிவ் பிரம்மோஸ் என்ற அடிப்படையில், ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கி, திருமணமுறைகளை ஆதரித்து, ஸ்பெஷல் மாரியேஜல் ஆக்ட், 1872-என்று கொண்டு வந்தார்கள். அதையும் இன்றைய ஜனநாயக ஆட்சி பின்பற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திருமணங்களைப் பதிவு செய்வது பற்றி காங்கிரஸ் கட்சியே சொல்லியிருக்கிறது. கனம் காமராஜ் உட்பட பல தலைவர்கள் திருமணமுறைகளைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். 1955-லே டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே இந்து மாரியேஜ் ஆக்ட் வந்தபோது இந்த முறை பரிசீலிக்கப்பட்டு மத்திய சர்க்காரே அதில் ‘8-வது’ பிரிவைப்போட்டு அந்தப் பிரிவின்கீழ் மாநில

[திரு. செ. மாதவன்] [3rd November 1966]

சர்க்கார்கள் திருத்தம் செய்து கொள்ளலாம் என்று அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் திருத்தம் செய்து கொள்ள வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இதுவரையில் நம் முடைய மாநில சர்க்கார்—வேறு மாநில சர்க்கார்கள் செய்திருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை—அந்த 8-வது பிரிவின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆகவே, இந்துத் திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்படக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லை. அதற்காகத்தான் நான் இப்பொழுது 8-வது பிரிவின் கீழ் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். பொதுவாகக் கொள்கை அடிப்படையில் பார்க்கும் போது, ஜனநாயக ஆட்சிமுறையில் இருக்கும் ஒரு ஆட்சியினர் இதை ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயக்கம் இருக்கக் கூடாது, ஒரு சமுதாயத்தினர், ஒரு பகுதியினர் இப்படிக்கேட்டால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாமா என்கின்ற சந்தேகம் ஏற்படும். அந்தச் சந்தேகத்திற்கு இந்தச் சட்ட மன்றத்திலேயே 1954-லே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1954-லேயே சட்ட அமைச்சர் உறுதி ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும்பான்மையான மக்கள் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ்”—நான் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டம்போன்று 1954-ல் வந்த சட்டம்—“திருமணம் செய்வது பற்றிச் சிந்திக்கக் கூட மாட்டார்கள்; அல்லது இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் தங்களுடைய திருமணங்களை பதிவு செய்ய முயல்மாட்டார்கள். இருந்தபோதிலும், இந்தச் சட்டத்தின் கீழ்தான் தங்களுடைய திருமணங்கள் வரவேண்டும் என விரும்புவார்கள்”—நாம் விரும்புவது போல—“இந்தச் சட்டத்தின் மூலம்தான் சமுதாய முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்று கருதுபவர்கள் இருப்பார்களேயானால்”—நாம் இப்பொழுது இங்கே இருப்பது போல—“அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பயன்பெற விரும்புவார்களேயானால்”—நாம் இன்றைக்கு விரும்புவது போல—“மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய நாம்”—ஆற்றலுள்ள காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய வர்கள்—“மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய நாம் அவர்களுடைய கோட்பாடுகளுக்கு, விருப்பத்திற்கு குறுக்கே நிற்கக் கூடாது” என்று இந்த வகையான உறுதியை 1954-லேயே சட்ட அமைச்சர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நிச்சயம் அதே கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, இந்த மசோதாவையும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ‘குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியினர்’ திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ அல்லது திராவிடக் கழகமோ, இந்தக் கொள்கையைக் கடைப் பிடிக்கிறார்கள். ஆகவே ‘நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம்’ என்று ஜனநாயக பரம்பரையைச் சேர்ந்த இந்த ஆட்சியாளர்கள், சட்ட அமைச்சர் 1954-ல் கொடுத்த வாக்குக்கு எதிராக சொல்லமாட்டார்கள் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

நம்முடைய முதல் அமைச்சருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றிலே கூட ஒன்றைப் படித்தேன். அவர்கள் ஜனநாயகப் பண்பைச் சார்ந்தவர்கள் என்கிற காரணத்தினால், எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு அதிக மதிப்புக் கொடுப்பவர்கள், அவர்களுடைய

3rd November 1966]

[திரு. செ. மாதவன்]

கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதில்லை, அவர்களுக்கும் சலுகைகளைக் காட்டுகிறவர்கள் என்று அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பைப் பார்த்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால், எதிர்க்கட்சியினால், கொடுக்கப்பட்ட திருத்தம் என்கிற ஒரே காரணத்திற்காகத் தள்ளிவிட மாட்டார்கள் என்று அவர்களுடைய வாழ்க்கைக் குறிப்பிலிருந்து என்ன இடம் இருக்கிறது; அதில் தவறு இருக்காது என்கிற நம்பிக்கையும் எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, ஜனநாயகப் பண்பை உணர்ந்து, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், கனம் சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சுயமரியாதை, சீர்திருத்தத் திருமணம் செய்கிற தமிழர்களுக்கு எந்த வகையான இடர்பாடும் இல்லாத வகையில் முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதலிலே இந்த மசோதா சம்பந்தமாக ஒரு சின்ன விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டும். 'சுயமரியாதை', 'சீர்திருத்த' திருமணம் என்று வேறுபடுத்தி சொல்லும்போது, அந்த வார்த்தைகளில் உள் அர்த்தம், மற்ற சடங்கு முறைகளோடு நடக்கும் திருமணங்கள் மரியாதையோடு நடக்காதவை என்கிற வகையில் அர்த்தம் கொடுத்து, இரண்டும் வேறுபட்டவைகளாகக் காட்டுகிறது. அந்த ஒரு காரணத்திற்காகவே, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் சம்பந்தப்பட்டவரையில், ஏற்கனவேயே ரிஜிஸ்டர் செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் கொடுத்திருக்கும் மசோதாப்படிப் பார்த்தால், கண்டிப்பாக ரிஜிஸ்டர் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், கல்யாணங்கள் ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்யப்படவேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்தும் நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த முறையில் புதிதாக ஒரு கட்டுப்பாடு கொண்டு வரப்படுகிறது. ஆனால் 'ஸ்பத் பதி' சடங்கு செய்தாலே போதும், கல்யாணம் உறுதியாகி விடுகிறது என்றிருக்கிறது. இன்றைக்குள்ள முறையில் அந்தந்த ராஜ்ய சர்க்கார்கள் ரிஜிஸ்டர் வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளலாம் இல்லாவிட்டால் வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று இருக்கிறது. நிச்சயமாக வேண்டும் என்று சொல்லப்படவில்லை. இந்த மசோதா மூலம் எல்லாத் திருமணங்களும் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படவேண்டும் என்று ஒரு நிபந்தனை ஏற்படுகிறது. மற்ற சாதாரணமாக நடைபெறும் திருமணங்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுமோ என்கிற நிலை கூட ஏற்படலாம். ஆகவே, இந்த மாதிரியான நிலை ஏற்படக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கொடுத்திருக்கும் மசோதாவின்படி, செக்ஷன் 7 (1)-ஐ அமெண்டு செய்ய வேண்டும் என்பது என்னவென்றால்

"7 (1) A Hindu marriage may be solemnized in accordance with the customary rites and ceremonies of either party thereto which will include the ceremonies performed in Suyamariyathai or Seerthirutha marriages."

[திரு. வை. சங்கரன்] [3rd November 1966]

அப்படிச் சொல்லும்போது, 'பரீபாரீம்ட்' என்றால், என்ன முறைகள், என்னென்ன சுயமரியாதை, சீர்திருத்த முறைகள் என்று விளக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், ஆளுக்கு ஒரு முறையைச் சொன்னால், எதை எடுத்துக்கொள்வது என்கிற சங்கடம் ஏற்படும். அதிலும் சில அதிதிவிர் வாதிகள் இருக்கலாம்; அவர்கள் தாங்கள் சொல்லும் முறைதான் அது என்று சொல்லக்கூடும். அதைப் பார்ப்பதற்குச் சொல்ல வேண்டும். அந்த வகையில் இந்த மசோதா 'வேக்'-ஆக இருக்கிறது. 'which will include the ceremonies performed' என்றால், அவை என்னென்ன என்று இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இப்பொழுது உள்ள நிலையில், இந்த மசோதா ஏற்றுக்கொள்ளத் தகுந்தது இல்லை என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் தரப் பிவிருந்து திரு. மாதவன் கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவை ஆதாரத்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. மாதவன், இப்பொழுது நடைபெறுகின்ற சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் சட்டப்படி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவை என்கிற அளவுக்கு சட்டம் அமைப்பதற்கான, காரிய காரண விளக்கங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்தச் சட்டங்கு முறைகள் எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவை என்பதுதான். திருமண முறைகள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று இப்பொழுதுதான் சட்டத்தின் மூலம் நடைமுறைக்கு வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கத் தேவை இல்லை. இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பே தமிழர் திருமணம் எப்படி இருந்தது என்பது பற்றி அப்பொழுது இருந்த ஆன்றோர்கள் வகுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, தொல்காப்பியர் திருமணம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று விதிமுறையை வகுத்திருக்கிறார். தமிழருடைய முறையைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு முன்னால், நாட்டிலே நடைமுறையிலே, ஆரியத் திருமணமுறை எவ்விதம் இருந்தது என்று சொல்லி, தமிழர் திருமணம் எந்த வகையில் சிறந்தது என்கிற விளக்கத்தையும் கூறுகிறார். அப்படி அவர் கூறுகிற நேரத்தில், ஆரியர்களுடைய திருமண முறை எட்டாக இருந்தது என்றும், அதிலே தமிழர் திருமணமுறை கடைசியாக இருந்த 'காதல் திருமணம்' என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

"இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு
அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கின்
காமக் கூட்டம் காணும் காலே
மறையோர் தேஎத்து மன்றல் எட்டனுள்
துறையமை நல்லியாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே."

என்று விதி வகுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆரியர் திருமண முறை என்ன என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், ஆசரம், இராக்கதம், பைசாசம், கந்தருவம் என்று எட்டு திருமண முறைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். இதற்கான விளக்கத்தைச் சொல்லுகிற நேரத்தில், ஒத்த கோத்திரம், 48 ஆண்டு பிரம்மசாரிக்கு 12 ஆண்டு பெண்ணைத் தானம் தருவது 'பிரமம்' என்றும், மணமகள் வீட்டார்

3rd November 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

கொடுப்பதுபோல் இரு மடங்கு பரிசம் கொடுத்து மகள் தருவது 'பிரசாபத்தியம்' என்றும், கொம்புக்கும் குளம்புக்கும் பொன் வறை பூட்டிய ஆவும், ஆனேறும் அளித்து மகள் கொடுப்பது 'ஆரிடம்' என்றும், வேள்வி ஆசிரியனுக்கு, அவன் விரும்புவானை, வேள்வி முன் தக்கிணையாகக் கொடுப்பது 'தெய்வம்' என்றும், கொல்லேறு கோடல், திரிபன்றி எய்தல், வில்லேற்றுதல் மூலம் மகளைத் தருவது 'ஆசாரம்' என்றும், பெண்ணின் இசைவும், பெற்றோர் இசைவும் பெருமல், ஒரு பெண்ணை வலிதிற்கொண்டு சென்று மணத்தல் 'இராக்கதம்' என்றும், மூத்தானையும், களித்தானையும் மணப்பது 'பைசாசம்' என்றும், ஒத்தார் இருவர் தாமே அறிந்து காதல் கொண்டு மணம் புரிதல் 'கந்தருவம்' என்றும் ஆரியத் திருமண முறைகளை வகுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். அதிலே கடைசியாகச் சொல்லும் 'கந்தருவம்' தமிழர் திருமண முறையாகும் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக, அந்த முறையில் திருமண முறைகள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்கான விளக்கங்கள் அப்போதே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அந்த நிலையில், சடங்கு எப்பொழுது எழுந்தது என்பதற்கான விளக்கத்தைத் தொல்காப்பியர் கொடுத்திருக்கிறார். திருமணம் என்ற நிலையில் மிக இன்றியமையாத ஒன்று, திருமணம் செய்து கொள்ளுகிற இருவரிடையே மணம் ஒன்றுபடுவது தான். காதலிருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவு பட்டதே இன்பம். அது தான் இந்தத் திருமணத்திற்கு அடிப்படைத் தேவை. அதற்கு மேல் வருகிற சடங்கு, இந்தத் திருமணத்தை உறுதி செய்வதற்கான நிகழ்ச்சியே தவிர, திருமணத்தின் இன்றியமையாத நிகழ்ச்சியன்று என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். திருமணத்திற்குச் சடங்குகள் எப்பொழுது வந்தன என்பதற்கான நிகழ்ச்சியைப் பின்னால் சொல்லுகிற நேரத்தில்,

“பொய்யும் வழுவும் புகுந்த பின்னர்

ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”

என்று அப்பொழுதிருந்த ஆன்றோர்கள் இந்தத் திருமண முறையை வகுத்திருக்கிறார்கள். 'ஐயர்' என்று சொன்னால் 'ஆரியர்' என்ற நிலையில் அல்ல; 'தலைமை உடையவர்' என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டது. காதல் முறையில் திருமணம் செய்து கொண்டவர் களிடையே வாழ்க்கையில் தவறுகள் நேரும்போது, அவர்களில் ஒருவர் தவறாக நடந்துகொள்ளுகிற நேரத்தில், அவர்கள் இருவரும் கணவனும் மனைவியும் ஆனவர்கள்தான் என்று நிலைநாட்டக்கூடிய நிலையில் சடங்குகள் வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. அந்தச் சடங்குகூட எப்படிப்பட்ட நிலையில் வந்தது என்பதைப்பற்றித் தொல்காப்பியரும், அவருக்குப் பின்னால் வந்தவர்களும் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். சங்ககாலம் என்று சொல்லப்படுகிற அந்தக் காலத்து இலக்கியங்களில் தலைசிறந்தது அகநானூறு. அதில், திருமணம் எப்படி இருந்தது என்பதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. திருமணத்தன்று விடியற்காலை, இப்பொழுது நடைபெறுவதுபோல், வீடுகளைச் செப்பிவிடுகிறார்கள். பந்தல் போடுகிறார்கள். புது மணம் பரப்புகிறார்கள். மாலை தொங்கவிடுகிறார்கள்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [3rd November 1966]

விளக்கு ஏற்றி வைக்கிறார்கள். பிறகு ஊரிலே இருக்கும் முதிய பெண்கள் குடங்களிலே நீரைக் கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்கள் கொண்டுவருகிற நீரை, புதல்வர்களைப் பெற்ற மூத்த தாய்மார்கள் அந்த இருவருடைய தலைகளில் ஊற்றி, நெல்லையும் பூவையும் அவர்கள் தலையிலே வைத்து, “கணவனும் மனைவியுமாகக் கை பிரியாமல் வாழ்க்கை வாழ்வீர்” என்று பெரியவர்கள் வாழ்த்துகிற நிலையில் அந்தத் திருமணச் சடங்குகள் நடைபெற்றன என்பதற்கான சூறிப்புகள் சங்க இலக்கியமாகிய அகநானூற்றில் கிடைக்கின்றன.

அதற்கு அடுத்த காலம் என்று கருதப்படுகிற சிலப்பதிகார காலத்தில், இப்பொழுது தீவலம் செய்யும் முறையோடு பழைய சமூக முறையும் கலந்த நிலை இருந்திருக்கிறது. அதே நிலையில், இப்பொழுது திருமணம் என்று சொன்னவுடனே, தாலி கட்டுவது, மோதிரம் மாற்றுவது, வளையல் போடுவது என்ற முறைகள் காலத்திற்குக் காலம் மாறுகிற நிலையில் வந்திருக்கின்றன. சிலப்பதிகார காலத்தில், ஆரிய முறை கலந்த நிலையில், தீவலம் இருந்திருக்கிறது. ஆனால், ‘தாலி’ என்று சொல்லும் அணி, மங்கல அணியாகக் கருதப்படுகிற நிலை இல்லை. காரணம், வரலாற்றைத் தொடர்ந்து படிக்கும் நேரத்தில், கண்ணகியின் காட்சியைக் குறிப்பிடும்போது மங்கல அணியையன்றிப் பிரிதனி அணியாள் என்று சொல்லுகிறார். அந்த நேரத்தில் கண்ணகியின் உடலில் இருந்தது மங்கல அணி ஒன்றுதான் என்ற கருத்துச் சொல்லப்படுகிறது. மதுரையில் கணவன் இறந்த பிறகு, மதுரையைவிட்டு வெளியேறும்போது கண்ணகி காளி கோயில் முன்னால் சென்று வணங்கும் நேரத்தில் “கொற்றவை வாயிற் பொற்றொடி தகர்த்து” என்று சொல்லுகிறார். “கொற்றவை கோயிலின் முன்பு வளையலை நறுக்கிவிட்டுத்தான் சொன்னான்” என்று சொல்லுகிறார். அதுவரையில் உடலில் வளையல் தான் இருந்திருக்கிறது மங்கல அணி என்ற நிலையில், தாலியாக இல்லை என்று தெரிகிறது. தாலி என்கிற அணி தொங்குகிற அணி என்ற முறையில்தான் இருந்திருக்கிறது. மங்கல அணியாக அது இல்லை. புலிப்பல் தாலி கட்டிக்கொள்ளுகிற நிலை எல்லாம் இருந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில், காலத்திற்குக் காலம், நாட்டுக்கு நாடு, தேசத்திற்கு தேசம், மதத்திற்கு மதம் சடங்குகள் மாறி வந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்ச்சி நாம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுக் காலமாகப் பார்த்து வரும் நிகழ்ச்சியாகும். ஆகவே, சடங்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துவிட்டு, திருமண முறையில் இருவர் மனமும் ஒன்றுபடுகிற நிகழ்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காத நிலை இருக்கக் கூடாது என்ற நிலையை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். வாழ்க்கையில் தவறுகள் நிகழ்ந்து, அந்தத் தவறுகள் காரணமாக அவர்களுக்குப் பின்னால் வரும் வாரிசுகளுக்குச் சொத்துரிமை இல்லாமல் போக முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்ட பிறகுதான் சடங்குகள் வந்தன. இவர்கள் இருவரும் முறையாகத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள்தான். அவர்களுக்கு முறையாகப் பிறந்த பெண்டு பிள்ளைகள்தான் என்று நிலைநாட்டுவதற்காகச் சடங்குகள் வந்தனவே தவிர, மற்றபடி சடங்குகளுக்கு முக்கியத்துவம் அல்ல. ஆகவே, சடங்கு முறை

3rd November 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

எதுவாக இருந்தாலும், கணவனும் மனைவியுமாகிவிட்டால், அவை அனைத்தும் செல்லும் என்று சட்டம் வகுத்ததுத்தான் ஆக வேண்டும். ஒரு காலத்தில் ஏற்பட்ட இந்துச் சட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது நடைபெறுகிற திருமண முறைகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு அளிக்காது இருக்கும் நிலை பொருந்தாத நிலையாகும். இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால், எங்கள் பகுதியில்—தமிழகத்தில்—ஆரியர்களை வைத்துக்கொண்டு, தீயை வளர்த்து நடத்தும் முறையில் நடக்கும் திருமணம் ஒன்று என்றால், அந்த முறை இல்லாமல் 'தமிழர் முறை' என்ற முறையிலே இருவரும் மாலை மாற்றுகிற நிலையில் நடைபெறும் திருமணங்கள் 99 என்ற அளவிற்கு இப்பொழுது முறை மறியிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட திருமணங்களுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று முறையானது, தேவையானது என்ற கருத்தை இந்தச் சர்க்கார் ஏற்று, அந்த முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வழிவகுக்க வேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய கருத்துரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சா. கணேசன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்து சமயத் திருமணம் குறித்த (திருத்த) மசோதாவை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். வரவேற்கிறபோது, எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக அந்தப் பகுதியிலே அமைகிற சொற்கள் அமையவேண்டும். நமக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும், சுய மரியாதை அல்லது வேறு எந்தப் பெயரைக் கொடுத்தாலும் ஒன்றும் தவறு இல்லை. அதை நான் மறுக்க இல்லை. ஆனால் 'சுய மரியாதை' என்று சொன்னவுடனேயே ஒரு குறிப்பிட்ட கால வரம்பையொட்டி அல்லது பலருக்கு ஏற்படுகிற உணர்ச்சிகளை யொட்டி, அந்த சொல்லைக் கண்டாலேயே சிலருக்கு வெறுப்பு அல்லது விருப்பு ஏற்படுகிற நிலை எல்லாம் ஏற்படலாம். நம்முடைய பண்டைக்காலச் சமய வரலாற்றையும், பழைய ஏடுகளையும் புரட்டிப் பார்ப்போமானால்—முதன் முதலிலே என்று ஓரளவு சொல்லலாம்—மணம் ஏற்படுவதற்கு மற்ற எவருடைய துணையும் அல்லது சான்றும் இன்றிக் கொண்ட நிலையை நாம் பழைய தூல்களிலே காணலாம். காதலிருவர் கருத்தொருமித்து விட்டால் அதன் மூலம் ஆதரவு. தோன்றிவிட்டால் மணம் நிகழும். நம்முடைய தொல்காப்பியம் முதல் தொடங்கி பிற்காலத்திலே வந்த பாரதி ஈராக, அந்த மரபை ஏற்று அதைப் போற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர முடியும்.

ஆனால், அதன் பிறகும், எப்போதும் நன்மை தீமை பாரி விரவி வருவதை அறிகிறோம், ஒவ்வொரு துறையிலும். அதைப்போல் மணம் செய்து கொண்டவர்கள் ஏகோ திடர் என்று உணர்ச்சி வயப்பட்டு மணம் பூண்ட பிறகு, திடீரெனக் கருத்து வேறுபாடு கொண்டு பிரிந்து அல்லற்படுவதையும் நம்முடைய பெரியவர்கள் கண்டார்கள். கண்டு, அதற்கென்று சில வரம்புகள் செய்ய வேண்டும் என்று கொண்டார்கள். அதைத்தான் தொல்காப்பியன் பேசுவான் "பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப" என்று. இப்படித் காதலியும் காதலனும் ஒருவரை

[திரு. சா. கணேசன்] [3rd November 1966]

யொருவர் கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டது பிறருக்குத் தெரியாது. பின்னே வருகிறபோது, நான் இவனைப் பார்க்கவில்லை என்று அவன் சொல்லக்கூடும் அல்லது இவனை நான் பார்க்கவில்லை என்று அவன் சொல்லக் கூடும். இப்படி நிலைகள் ஏற்பட்ட பிறகு தான், “ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப” என்று வருகிறது. ‘ஐயர்’ என்னும்போது ஜாதி என்று யாரும் கொள்ளக்கூடாது. ‘ஐயர்’ என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் உயர்ந்தோர், மேலோர், பண்புள்ளோர், அறிவாளிகள் என்பதாகும். “ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப” என்றால், இதற்கென்று சில சடங்கு முறைகளை அமைத்தார்கள் என்பது பொருள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சகுந்தலைத் திருமணத்தையும் சொல்லுங்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : நான் இப்போது பேசுவது எல்லாம் தமிழ் நாட்டுத் திருமணம், தமிழ் மக்கள் திருமணம்பற்றியது. எனக்கு மீனைத் தெரியாது. மோதிரத்தையும் தெரியாது. அவற்றுக்குள் சென்று நோத்தை விரயமாக்க விரும்பவில்லை.

இப்படி ஒரு ஒழுங்கு முறை வேண்டுமென்று அமைத்தார்கள். கரணம் என்கிறபோதுகூட குறிப்பிட்ட பிரகாரங்களின்படி நான் நடந்தாக வேண்டுமென்ற நியதி இல்லை. ஒன்று சொல்கிறேன். எங்கள் மரபு நான் சாதியைச் சொல்வது இல்லை. சொல்லக்கூடாது என்று கொள்கிறவன். வரலாற்று முறைக்காக இப்போது எடுத்துச் சொல்கிறேன், பிராமணர்கள் வந்து எங்கள் திருமணத்தை நடத்தி வைப்பது இல்லை, இது சிலப்பதிகார காலம் முதலாகத் தொடர்ந்து வருகிற மண முறை. இன்றும் பிராமணர்கள் வருவது இல்லை. அக்னி வளர்ப்பது இல்லை. கரணம் என்பது எங்களுக்குக் கையைப் பிடிக்கிற ஒன்றுதான். கைப் பிடித்துப் புகுந்த பிறகு, தாலி கட்டி முடிந்த பிறகுதான் வேள்வி வகுப்பது இன்று நடைபெறுகிறது. தாலி கட்டுகிற வரையில் ஒன்றும் கிடையாது. தாலி கட்டுகிற பழக்கம் கூட முந்தி கிடையாது. கைப் பிடித்தல்—பாணிக் கிரஹணம் என்று சொல்கிறார்கள்—அதுதான் முறை. இன்றைக்கும் கூட செட்டிமார் நாட்டில் திருமணம் முடிந்த பிறகு போடுகிற சாப்பாட்டிற்கு “கை பிடி சோறு” என்றேதான் சொல்வார்கள். தாலி கட்டுகிற வழக்கம் பிற்காலத்தில்தான் வந்திருக்கிறது. இன்று தாலி உண்டு. அதன் பெருமையையும் அருமையையும் நாம் மதிக்கிறோம். அதைப்பற்றிச் சந்தேகமே இல்லை. தாலி என்ற சொல்லுக்கே கழுத்தில் தொங்குவது என்பதுதான் பொருள். பின்னர் திருமாங்கல்யம் என்ற பொருளில் சம்பிரதாயமாக இது வழங்கி வந்திருக்கிறது.

இந்த நிலையில் இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களில் கல்யாணம் தினத்திற்கு முதல் நாளைக்கு முதல் நாள்—மற்ற வகுப்பில் கோத்திரம் என்று சொல்வது போல—எங்களுக்குக் கோயில் என்று உண்டு. அந்த அந்தக் கோயில்களுக்குச் சென்று இன்றோர் மகன், இன்றோர் மகளை இன்ன ஊரில் இன்ன நாளில் கை பிடித்துத் திருமணம் செய்து கொள்கிறான் என்பதாகப் பதிவு

3rd November 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

செய்துகொண்டு, பாக்குவெற்றிலை வைத்து வருவது நடைமுறை. அதன் பிறகு ஆண்டவனுக்குச் சார்த்திய மாலைதான் மறுதினம் நடக்க இருக்கிற திருமணத்திற்கு மண மாலையாக வரும். ஆண்டவனுக்குச் சூட்டிய மாலைதான்—பழ மாலைதான் மண மாலையாகச் சூட்டிக்கொள்வது மரபு. அவரவர்கள் ஆலயத்தில் ரிஜிஸ்தர் செய்கிற முறையாகவும் இது இருந்து வருகிறது. 400 ஆண்டுகள் சம்பந்தப்பட்ட ரிஜிஸ்தர் ரெக்கார்டுகள் இருக்கின்றன.

ஒன்றை நாம் மறந்துவிடப்படாது. கல்யாணம் பவித்திரமான சடங்கு. இதில் நிர்பந்தங்கள் தோன்றக் கூடாது. ஒழுங்கு வேண்டும். கட்டுப்பாடு வேண்டும். நியதி இருக்க வேண்டும். பொருளாதார அடிப்படையிலோ, மனத்தத்துவ (சைகாலஜி) அடிப்படையிலோ எந்த அடிப்படையில் எடுத்துக்கொண்டாலும் வழக்கமான கருத்துக்கு மாறுபட்ட ஒன்றைச் செய்து தான் ஆகவேண்டுமென்ற நிர்பந்தம் இருப்பது கூடாது. இப்போது நான் மட்டும் அல்ல, ஏராளமான பெரியவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தி அவர்கள்கூட சிக்கன மண முறை என்பதாக ஒரு திருமணம் 8 அணவுக்கு மேல் அதிகம் செலவாகாமல் நடக்க வேண்டும் என்பதாக 'யங் இந்தியா'வில் எழுதியிருக்கிறார் 'ஹரிஜனி'ல் எழுதி இருக்கிறார். அவற்றை எல்லாம் தொகுத்துப் பல புத்தகங்கள்கூட வெளி வந்திருக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்கள் திருமணம் செய்துகொண்டு விடுவது என்பது இல்லாமல்—நூறு பேர்களாவது கூடி இருக்க—அவர்களுக்கு மத்தியில் ஆண் பெண்ணுக்கு மாலையிட, பெண் ஆணுக்கு மாலையிட பலர் காணத்திருமணம் நடைபெற வேண்டும். மாலை ரூட் மலர் மாலை வேண்டாம், கதர் மாலை போதும். மலர் மாலையாக இருந்தால்கூட வாடிவிடும். கதர் மாலையாக இருந்தால்திருமணத்தின் அடையாளமாகக் கதர் மாலையைப் பல காலம் பெட்டியில் வைத்திருக்கலாம். அந்தக் கதர் மாலையை ஆடையாக நெய்து அந்த ஆடையைப் பேணி வைத்திருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி எத்தனையோ முறைகள் இருந்து வந்திருக்கின்றன. திருமணம் என்றால் அதில் ஒழுங்கு இருக்க வேண்டும். நியதி இருக்கவேண்டும். அறம் தவறாமல் இருக்கவேண்டும். இதன் காரணமாகவே ஊர் அறியக் கல்யாணம் செய்து கொள்வது மரபாக இருக்கிறது. ஆண்டாள் பாசுரத்தில் இருந்து, அப்பர் சுவாமிகள் வரை—தங்களை நாயகியாக, ஆண்டவனை நாயகனாக வைத்துப் பாடியிருப்பதைப் பார்த்தால் கைப் பிடித்தல் என்பதுதான் பழங்காலம் தொட்டு இருந்துவந்த முறை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். “கைப்பற்றக் கலைக் கண்டேன் தோழி” என்பதாக வருவதிலிருந்து கைப் பிடித்தல்தான் முக்கியம். பெண்கள் மன்னிக்க வேண்டும். இயல்பாக அவர்கள் பலம் குறைந்தவர்கள். அவர்களுக்கு எல்லாக் காலத்தும் ஒரு துணை இருக்க வேண்டும் என்று அந்தக் காலத்தில் நினைத்தார்கள். ஆகவே ஒரு பெண்ணை எல்லா வகையிலும் வைத்துக் காப்பாற்ற பலமும், தரமும், வலுவும், திறனும் உள்ள ஓர் ஆண் அவளைக் கைப் பிடித்தல்

[திரு. சா. கணேசன்]

[3rd November 1966]

என்பது திருமண மரபு. ஆகவே, குறிப்பிட்ட சடங்குகள் இருந்தே தீர்வேண்டும் என்ற நிர்பந்தம் இல்லாமல், செமமையாக, நேர்மையாக, பலர் அறிய, ஊர் அறிய மணம் செய்து கொள்வதை அனுமதிப்பது முற்றிலும் நியாயமானதாகும். அத்தகைய திருமணங்கள் செல்லத்தக்கவையாகும்.

இன்றைக்கும் எங்கள் மரபில் ஐயர் வருவது இல்லை. அக்னி வளர்ப்பது இல்லை என்று முன்னரே கூறினேன். தாலி கட்டுவது கூட ஒரு நூறு வருடங்களுக்கு முன்னால் பார்த்தால் ஊரிலுள்ள ஒரு பெரியவர் ஒழுக்கம், சீலம், நியாயம் தவறாத தன்மை உடையவா, அந்தத் தாலியை இந்தப் பெண்ணுக்கு இன்ன பையன் சார்பாக கட்டுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுக் கட்டி வருவது வழக்கம். இன்றுள்ள நிலையோடு பார்த்தால் நகைப்பாக இருக்கும். அந்தக் காலத்தில் எட்டு, ஒன்பது வயதில் திருமணங்கள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. இந்தக்காலம்போல எம்.பி.பி.எஸ். படித்தவர், பி.இ. படித்த பையனைத் திருமணம் செய்து கொண்டதில்லை. இதனால் இப்போது மணமகனே மாங்கல்ய தாரணம் செய்வது என்று வந்து விட்டது. ஆக குறிப்பிட்ட நெறியைத்தான் பின்பற்ற வேண்டுமென்று சொல்வது நியாயம் அல்ல. இஸ்லாமியர்களுக்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. சிறுந்துவர்களுக்கு ஒரு முறை இருக்கிறது என்பதுபோல இந்துக்களுக்கு ஒரு முறைதான் என்றில்லை. பல்வேறு கொள்கைகள், பல்வேறு பழக்க வழக்கங்கள், பல்வேறு விக்கிரக வழிபாடுகள் இந்து சமயத்தில் இருப்பதுபோலத் திருமண முறையிலும் பல்வேறு பழக்க வழக்கங்கள் இருந்து வருகின்றன. இந்து மதத்தில் எத்தனை பிரிவுகள் உண்டோ அத்தனை முறைகள் இருக்கின்றன. முக்குலத்தார் என்றால் ஒரு முறை, செட்டிமார் என்றால் ஒரு முறை. அப்படி இருக்க இந்து சமயத்தவர்கள் எல்லோரும் ஒரு முறையைத்தான் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்ற நிர்பந்தம் இருப்பது நியாயம் இல்லை. இந்து மதம் ஒன்பது ஒரு மத மல்ல. பல்வேறு கருத்துக்களையும் ஆகமங்களையும் கொண்ட பல்வேறு சமயங்களின் ஒரு சமஷ்டியே இந்து மதம். ஆனால் எல்லாம் வேதத்தை ஒப்புக்கொண்டுள்ள மதங்கள். எனவே இதை வைதிக சமயங்கள் என்போம். எனவே நாம் வேத நெறியைப் போற்றுகிறோம். வாழ்த்துகிறோம். வணங்குகிறோம். ஆயினும் பல்வேறு நெறிப்படி நடக்கிற திருமணங்கள் அத்தனையும் அனுமதிக்கப்படுகிற வகையில் சட்டம் இருக்கவேண்டும். அவற்றைச் சட்ட விரோதமாக ஆக்குவது தவறு. சட்டப் பூர்வமாக ஆக்குவது தவறு இல்லை என்பது மட்டும் அல்ல, நியாயமாகும், அறமாகும். இதைக் கட்சி வேறுபாடின்றி எல்லா உறுப்பினர்களும் வரவேற்பார்கள். மசோதாவில் உள்ளே சில குறிப்பிட்ட வார்த்தைகள் சிலருக்குப் பிடிக்கலாம். சிலருக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். அத்தகைய சொற்களுக்குப் பதிலாக பொதுச் சொற்களைப் பெய்து, தமிழ்த் திருமணம், தமிழ்நாட்டுத் திருமணம், தமிழ் மக்கள் திருமணம் என்ற முறையில் அமைக்கலாம். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தவர்கள்கூட வார்த்தைகளை மாற்றக் கூடாது என்று பிடிவாதம் பிடிக்க

3rd November 1966]

[திரு. சா. கணேசன்]

மாட்டார்கள். நம்முடைய பொதுவான கருத்தை, பொருளைச் செம்மையாக அமைத்துக்கொள்வதற்கு எல்லா உறுப்பினர்களும் உதவி செய்து இதை ஏகமனமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. எஸ். தகஷினுமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, கொங்கு நாட்டிலிருந்து வந்தவன் என்ற முறையிலே திருமணத்தைப்பற்றி நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகின்றேன். திருமணம் என்று சொன்னால் அதற்குச் சடங்குகள் இன்றியமையாதவை. சடங்குகள் இல்லையென்றால் அந்தத் திருமணமே தேவையில்லை. மனத்திலே உண்மை இருக்குமானால் திருமணம் என்ற ஒன்று நிகழத் தேவையில்லை என்பது உண்டு. சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. கணேசன் அவர்களே தொல்காப்பியத்திலிருந்து ஒரு பாடலைச் சொன்னார்கள்.

“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்
ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”

என்பதுதான் தொல்காப்பியத்தின் கருத்து. என்றைக்கு உண்மையிலிருந்து மக்கள் சமுதாயம் பிரிந்ததோ அன்றிலிருந்து தான் இந்தச் சடங்குகள் ஏற்பட்டன, இவை இன்றியமையாத தேவையாயினவென்று கூறப்படுகின்றது. அதில் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கூறியதுபோல் ‘ஐயர்’ என்பது நிச்சயமாக பார்ப்பனர் அல்ல. ‘ஐயர்’ என்பதற்கு அறவோர் என்பதுதான் பொருள். நல்லவர்கள், உயர்ந்த பண்பாடு படைத்தவர்கள், அறிவுமிக்கவர்கள், ஆற்றல் மிக்கவர்கள் சேர்ந்து இந்த திருமணத்திற்கு ஒரு ஒழுங்குமுறை வகுத்தனர். அந்த ஒழுங்கு முறை இல்லையென்றால் பொய்யான இந்த உலகத்திலே பல இன்னல்கள் ஏற்படும், ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் காண்கிறோம். சிலப்பதிகாரத்திலே,

“நீல விதானத்து வித்திலப் பூம்பந்தற் கீழ்
சாலி ஒருமின் தகையாளை கோவலன் மாமது பார்ப்பான்
மணவழி காட்டிட தீவலஞ் செய்து
காண்பார் கண் நோன்பென்னை”

என்று அழகாக இளங்கோவடிகள் வர்ணித்திருக்கின்றார்கள். பார்ப்பனர் என்று சொன்னால் ஆரியர்கள் என்று சொல்வது தவறு. திராவிடர் கலாச்சாரம் என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட அப்படிப்பட்டவர்களுக்குச் சமூகம் ஒதுக்கப்பட்டுத்தான் இருந்தது. ஆசிரியர் திரு. கந்தையா அவர்கள் “தமிழ் இந்தியா” என்ற நூலை எழுதியுள்ளார்கள். அந்த நூலை நான் கையில் வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கின்றேன். வேண்டுமானால் இதைப் படித்துச் சொல்ல முடியும். ஆனால் அதற்கு அவசியமில்லை என்று நினைக்கின்றேன். அக்காலத்திலே திருமணச் சடங்குகள் எப்படியிருந்தன என்பதைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றபொழுது அக்கால மன்றல் புரோகிதர் இன்றி நடந்தன. கணி எனப்பட்ட சோதிடர் கலியாணத்துக்கேற்ற நல்ல நாளை ஆராய்ந்து கூறினர். சங்க நூற்களில் காணப்படும் மன்றல் முறை வருமாறு:

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [3rd November 1966]

“உரோகினி சந்திரனோடு கூடும் பூரணை நாளில் கலியாண முகூர்த்தம் வைக்கப்பட்டது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக் காலத்திலும் ஜோசியம் பார்த்துத்தான் இருக்கிறார்கள்.

“ஷீட்டின் முற்றத்தே கால்கள் நட்டு அழகிய பந்தல் இடப்பட்டது” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதையேதான் சிலப்பதிகாரத்திலும் “நீல விதானத்து வித்திலப் பூம்பந்தற் கீழ்” என்ற முறையிலே காண்கிறோம்.

“தரையில் ஆற்றின் வெண்மணல் பரப்பப்பட்டது. அழகிய பூமாலைகளையும் இலைகளையும் தூக்கிப் பந்தல் அலங்கரிக்கப்பட்டது. பருப்பு இடம் ஆக்கிய சோற்றுக் குவியல் பலர் கூடியிருந்து உண்ட பின்னும் மிகுந்து கிடந்தது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (சிரிப்பு). “பெரிய மேளங்களும் மண வாத்தியங்களும் ஒலித்தன. அறுகங்கிழங்கை நூலாற் சுற்றிச் செய்த தெய்வ உருவம் வாழையிலையின் மீது வைத்துப் பூவால் அலங்கரிக்கப்பட்டது, விளக்குகள் கொளுத்தப்பட்டன” என்று எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி யெல்லாம் “தமிழ் இந்தியா” என்ற வசலாற்று நூலிலே திருமணச் சடங்குகள்பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் தொல்காப்பியர் சொல்வதுபோல் எப்பொழுது உண்மைக்கு ஆபத்து இல்லையோ, எப்பொழுது மக்கள் சமுதாயம் திருந்தி வந்ததோ அப்பொழுது திருமணச் சடங்குகளுக்கு அவசியம் இல்லை என்றுதான் கூறப்படும். பொய், என்று சமுதாயத்தில் புகுந்ததோ, அன்றே திருமணச் சடங்குகள் இன்றியமையாத சடங்குகளாக ஏற்பட்டுவிட்டன.

அடுத்ததாகத் தாலி என்பதைப்பற்றிக்கூடச் சொன்னார்கள், கம்பன் கூறும்பொழுது, “தாலி ஐம்படை தழுவும் மார்பிடை” என்று சொல்லுகின்றான்.

திரு. சா. கணேசன் : அது குழந்தையைப் பற்றி, பச்சிளங் குழந்தையைப்பற்றி . . .

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : ஐம்படை உண்டு. அதில் ஆழ்ந்த கருத்துக்கள், நுண்ணிய கருத்துக்கள் உண்டு. தாலி என்பதைப்பற்றி இவ்வளவு லேசாக அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நிச்சயமாக நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. தாலி ஒருவரிடத்தில் தாழ்ந்து இருக்கின்ற அணிகலன் என்று சொல்லிக்கொள்வார்கள். ஆனால், அதைப் பெண்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். தாலி என்பது, திருமணச் சிறப்புக்கு, காதல் சிறப்புக்கு உரு வெளித் தோற்றமாக நெஞ்சிலே காணுகின்ற ஒன்று. களவு, கற்பு என்று இரு கூறுகள் இருக்கின்றன. களவியல், கற்பியல் என்று கூறுகின்றோம். திரு. சங்கரன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் சீர்திருத்தத் திருமணமாக இருந்தாலும் சரி, சுயமரியாதைத் திருமணமாக இருந்தாலும் சரி, எந்த திருமணத்திற்கும் ஏறக்குறைய இந்தச் சடங்குகள் அவசியம் என்பது இந்தச் சட்டத்தில் இடம் பெறத்தான் வேண்டும். என்னுடைய பகுதிகளிலே, கொங்குநாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே திருமணத்திலே எல்லா விதச் சடங்குகளும் நடத்தப்படுகின்றன.

3rd November 1966] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

“சாலி ஒருமீன் தகையானே கோவலன் . . .” என்று சிலப்பதிகாரம் சொல்லுகின்றது. அதைப்போலவே

“தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.”

என்ற முறையில் “தற்காத்து” என்று சொல்லக்கூடிய ஒன்றை திருக்குறளிலே முன்னே வைத்துப் பேசுகின்றார். அதைத்தான் “சாலி ஒருமீன் தகையானே” என்று இளங்கோவடிகள் கூறுகின்றார். செட்டி நாட்டிலே இப்பொழுது அது மறைந்துகொண்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள்; ஆனால் தமிழர் சமுதாயமானது அதை விட்டுவிட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆரியர், திராவிடர் என்று பிரித்துப் பேச வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இரண்டும் ஒரே நாகரிகமாகக் கலந்துகொண்டு விட்டது.

வேள்வி பற்றிச் சொன்னார்கள். வேள்வி பற்றி நிறையச் சொல்லுகின்ற, ஆகமங்கள், உன்னத வேதங்கள் உண்டு. அவற்றைப் படித்துக் கூறுவது தமிழன் மரபுக்கே உகந்தது அன்று என்று சொல்ல முடியாது. நான் சரித்திரத்தைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு பேசுகின்றேன். அந்த முறையில் திருமணச் சடங்குகள் அவசியம். சீர்திருத்தத் திருமணமானாலும், சுயமரியாதைத் திருமணமானாலும் சடங்குகள் வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, அதையும் புகுத்தி வேண்டுமானால் இதைக் கொண்டுவரலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து: கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் 11-00
உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்தச் a.m.
சட்டத்தை வரவேற்று, ஆதரித்து, ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகக் கூறலாமென்று நினைக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது மிகவும் அவசியமான ஒரு கட்டத்தில் இருப்பதற்கான காரணத்தை திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்து திருமணச் சட்டம் உருவாக் கப்பட்டபொழுது அதற்கு என்ன என்ன விளக்கங்கள் கொடுத்தார்கள் என்ற விவரத்தைப் பற்றியும் அவர்கள் கூறினார்கள். பழக்கத்தில் இருந்து வருபவைகளை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று இந்து திருமணச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். சுய மரியாதைத் திருமணங்கள் இப்பொழுது சமூகத்தில் பழக்கத்திலே வந்துவிட்டன. அதை ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிக் காரர்கள், ஐரதிக் காரர்கள் நடத்துவது என்று இல்லாமல் எல்லோரும் நடத்தக்கூடிய நிலைமை இப்பொழுது வந்துவிட்டது. பெரும்பாலானவர்கள் இந்த முறையிலே திருமணம் செய்துகொள்கிறார்கள். அப்படிச் செய்துகொள்கிறார்கள் என்றால் சமுதாயம் அதை அங்கீகரித்துவிட்டது என்றுதான் பொருள். சமுதாயம் அங்கீகரித்துவிட்ட பிறகு அதற்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமையாகும். அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் கனம் மாதவன் அவர்

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [3rd November 1966]

கள் கொண்டு வந்ததுள்ள மசோதாவின் நோக்கமாகும். அப்படி இதைச் செய்யாமல் விட்டு விட்டால் இதிலே வேறு ஒரு சிக்கல் கூட ஏற்படலாம்.

இன்றையதினம் இருதார மண தடைச் சட்டம் நாட்டிலே அமலில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டப்படி ஒருவர் ஒரு மனைவி இருக்கும்போது வேறொரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்வது சட்டபூர்வமாகத் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுயமரியாதைத் திருமணத்தைச் சட்டபூர்வமான திருமணம் அல்ல என்று ஹைக் கோர்ட் கூறியிருக்கிறது. அப்படிச் கூறிவிட்ட காரணத்தால், வைதீக முறைப்படி, இந்து திருமணச் சட்டப்படி திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் இரண்டாம் தாரமாகத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றினால் அவர் பகிரங்கமாகச் சுயமரியாதைத் திருமணம் செய்து கொண்டால் அதைத் தடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, இன்றையதினம் சுயமரியாதைத் திருமணத்திற்குச் சட்டபூர்வமான அங்கீகாரம் கொடுப்பது நல்லது. பின்னால் வரக்கூடிய சிக்கல்களைத் தடுக்கவும், சமுதாயம் அங்கீகரித்த ஒன்றுக்குச் சட்ட உருவம் கொடுக்கவும் திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவைச் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்து திருமண திருத்தச் சட்ட மசோதாவை ஆதரிக்கும் வகையில் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எந்தத் திருமண முறை சிறந்தது என்பதைப் பற்றி ஆராய்வதோ, எப்படித் திருமணம் செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி திருத்தியமைப்பதோ இந்த மசோதாவின் நோக்கமல்ல. நாட்டிலே பல்வேறு முறைகளிலே திருமணங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இடத்திற்கு இடம், வகுப்புக்கு வகுப்பு, பரம்பரைக்குப் பரம்பரை திருமண முறைகளில் பல்வேறு மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமைகளில் சுய மரியாதைத் திருமணம் அல்லது சீர்திருத்தத் திருமணம் அல்லது தமிழர் திருமணம் அல்லது திருந்திய திருமணம் என்ற பல்வேறு பெயர்களில் சென்ற 40 ஆண்டுகளாகத் திருமணங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இரண்டு தலைமுறைகளாகவே அத்தகைய திருமணங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் இந்தத் திருமணத்தின் மூலமாகத் தங்களுடைய வாழ்க்கையை இனிதுற நடத்துகிறார்கள். பிள்ளைகள், பேரன்-பேத்திகளைப் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். ஏற்பட்டிருக்கும் சங்கடங்கள் எல்லாம், சிலபல சொத்துரிமைகள், வாரிசு உரிமைகள், பரம்பரை உரிமைகள் ஆகியவற்றைப் பெற முடியாத அளவுக்குச் சட்டம் தடையாகக் குறுக்கே நின்று கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான்.

முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. தட்சிணா பூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் கூறிய முறைகளை எல்லாம் கூட இந்து திருமணச் சட்டம் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொண்ட ஒன்றாக இல்லை.

3rd November 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தாலி கட்டினால்தான் திருமணம் செல்லும் என்று கூட அந்தச் சட்டத்திலே இல்லை. இந்து திருமணச் சட்டத்திலே எது முக்கியமாக வலியுறுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்றால், 'நீ வலம் செய்ய வேண்டும், 7 அடி நகர வேண்டும்-ஐந்தாவது அடியில் நின்று விட்டால் கூடத் திருமணம் செல்லாது, எழாவது அடி எடுத்து முடித்ததற்குப் பின்னால்தான் திருமணம் செல்லும்' என்று சட்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது இருந்த சூழ்நிலைகள், மரபுகள், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ஏதாவது ஒன்றை வலியுறுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்களும், கனம் சா. கணேசன் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்ன மரபுகள், தொன்றுதொட்ட மரபுகள், குல் மரபு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் செய்து கொள்ளக்கூடிய அளவில் நடக்கின்ற திருமணங்களுக்கு நீதிமன்றங்களில் நியாயம் கிடைத்து விடும். சுயமரியாதைத் திருமணம் தொன்றுதொட்டு வருகின்றது என்ற அடிப்படையில் நீதிமன்றங்களில் நீதி வழங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவில்லை. சுயமரியாதைத் திருமணத்தைத் ஸ்பெஷல் மேஜேஜஸ் ஆக்டின் கீழ் பதிவு செய்து கொள்வதானாலும், அதன் படித் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் கணவன்-மனைவி என்ற அளவிலே உறுதி செய்யப்படுகிற நிலை இருக்கிறதே தவிர, வாரிசு உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு வழி இல்லாத நிலை இருக்கிறது. சுயமரியாதைத் திருமணம் அல்லது சீர்திருத்தத் திருமணம் என்று சொல்லும்போது அது எந்த முறைகளிலே செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்வதிலே சங்கடம் ஏற்படுகிறது. மோதிரம் மாற்றிக் கொள்வது அல்லது உறுதிமொழி படித்து அளிப்பது, அல்லது தலைமை வகிப்பவர்கள் கையெழுத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது, அல்லது ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து வாக்குறுதிகள் தல்கிக் கொள்வது என்று எப்படிச் செய்வது என்பதிலே சங்கடங்கள் இருக்கக்கூடும். இன்ன முறையிலேதான் இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதற்கில்லை. இந்த முறையிலே எதிர்த் கட்சியினர் மட்டுந்தான் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள் என்றில்லை; எல்லாக் கட்சியினரும் செய்கிறார்கள். இந்த மாதிரித் திருமணங்களுக்குக் கனம் முதலமைச்சர், தொழிலமைச்சர் எல்லாம் வந்து வாழ்த்துக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நானும் அமைச்சரும் கலந்து கொண்ட இத்தகைய திருமணங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் வீட்டிலே கூட தேசியத் திருமணம் என்று அழைப்பிதழ் அச்சடித்து இந்த முறையில் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள். இப்போது உள்ள கோரிக்கை இந்த திருமணச் சட்டத்தின் கீழ் இதைப் பதிவு செய்து கொள்வதற்கு இடம் வேண்டும். அவ்வாறு பதிவு செய்து கொள்வதற்கு இடம் இருந்தால்தான் வாரிசு உரிமைகள் மற்றும் சொத்துரிமைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடும். இந்த முறையில் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் இப்போது ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மற்றொன்றையும் திரு. அழகமுத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் சட்டப்படி செல்லுபடியாகாத நிலை நீடிக்குமானால், வைதிகத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் சுய

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd November 1966]

மரியாதைத் திருமணம் என்று சொல்லி இரண்டு தாரம், மூன்று தாரம் என்று திருமணம் செய்து கொண்டால் அதிலே சட்டப்படியாரும் குறுக்கிட முடியாது. அவர்கள் இருதார மணத் தடைச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு இடம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திருமணங்களை இந்து திருமணச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்து கொள்வதற்கு வழி செய்யும் வகையில்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இதிலுள்ள சொற்களைத் திருத்தவோ, சட்ட ஒழுங்குமுறையைத் திருத்தவோ அரசாங்கம் முயலுமானால், அதுபற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்குமானால் அந்த அளவிற்குக் கூடத் திருத்திக்கொள்ளலாம். நோக்கம் நிறைவேற வேண்டும்.

திருமணம் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தனியாக உட்கார்ந்து விவாதிக்கும்போது என்ன என்பதுபற்றி முடிவு செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு இப்போது இங்கு அவகாசம் இல்லை. அந்த முடிவும் இப்போது இங்கு ஏற்படப் போவதில்லை. கோரிக்கை ஒன்றுதான். அந்தத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் எண்ணம் உடையவர்கள் இன்று ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட திருமணங்களும் நடக்கின்றன. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அது நியாயமானதே என்று இங்கு அடிக்கடி வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

1959-62-க்கு இடையில் ஒரு மசோதா வந்தது. அப்போதைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதி அளித்தார்கள். இதைச் செல்லுபடியாக்குகிற அளவிற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வர அரசாங்கம் முயலும் என்று சொன்னதன் பேரில் அப்போது கொண்டு வரப்பட்ட தனியார் மசோதா நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. ஆகவே, அமைச்சரவையின் கருத்துக்கு மாறுபட்ட ஒன்றல்ல இது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்துகொள்ள இடம் வேண்டும். ஸ்பெஷல் மாரியேஜஸ் ஆக்டில் கூட என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால், ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு முன்னால் செல்கிறபோது 'நான் இன்னொரு சட்டபூர்வமான மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்' என்று மூன்று தடவை சொல்ல வேண்டும், அதேபோல் 'இன்னொரு நான் சட்டபூர்வமான கணவராக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்' என்று மூன்று தடவை அவர் சொல்ல, இப்படித் திருப்பி இருவரும் சொல்ல அந்தத் திருமணம் முற்றியதாக கையெழுத்துப் போடும் அளவிற்கு ஸ்பெஷல் மாரியேஜஸ் ஆக்ட் நடைபெறுகிறது. இதற்குக் கீழ் பதிவு செய்கிறது என்று வந்தால் சட்டப்படி இன்னொரு கணவரை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று அவர் மூன்று தடவையும், இன்னொரு மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று இவர் மூன்று தடவையும் சொல்லிக் கையெழுத்துப் போட்டு மற்றவைகளெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் பெறுகிற அளவிற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டால், திருமணம் இன்ன முறையில் இருக்க வேண்டும், மாலை மாற்ற வேண்டுமா, மோதிரம் மாற்ற வேண்டுமா, என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஸ்பெஷல் மாரியேஜஸ் ஆக்ட்படி

3rd November 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஒப்பந்தம் செய்து ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதே அதே முறையை இதில் புகுத்தலாம். அப்படி அதைப் புகுத்த கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முயன்றால் அவர்கள் சட்ட நுணுக்கத்தின் அடிப்படையில் வாசகங்களில் தவறு இருந்தால் மாற்றியமைக்கலாம். சுயமரியாதைத் திருமணம் என்பது ஒரு இயக்கத்தின் பேரால் அந்த இயக்கம் அதை நடத்தியதால் சுயமரியாதைத் திருமணம் என்ற பெயர் வந்ததே தவிர நோக்கம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதுதான். அந்த வகையில் இந்த மசோதாவின் நோக்கம் அத்தனை பேர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்று. அந்த முறையில் வழிவகை செய்து அந்த நோக்கம் நிறைவேற இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அல்லது வேறொரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டசபையின் இறுதிக் கூட்டம் மங்களகரமாக நடைபெறுகிறது. மேள தாளம் ஒன்றுதான் பாக்கி. மிகச் சுவையான விவாதம், ரமயமான விஷயத்தைப் பற்றி நீண்ட நேரம் நடந்திருக்கிறது. ஆனால், நாம் இன்று கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சனை சட்டப் பிரச்சனை. இந்தச் சட்டப் பிரச்சனையால் என்ன விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைத்தான் நாம் குறிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

இந்து மதச் சட்டப்படி சப்தபதி நடத்தினால் தான் திருமணம் முடிவுபெறும் என்று சொல்லப்படவில்லை. வழக்கப்படி, சம்பிரதாயப்படி, முறைப்படி நடந்த எல்லாத் திருமணங்களும் இந்து மதச் சட்டத்திற்கு ஒப்பானது. அத்துடன் சப்தபதி நடந்தால், ஏழு அடி எடுத்து வைத்தவுடன் அந்தத் திருமணம் முடிந்து விட்டதாகக் கருதப்படும் என்பதுதான். அந்த ஷரத்தை நான் படிக்க விரும்புகிறேன்.

“A Hindu marriage may be solemnized in accordance with the customary rites and ceremonies of either party thereto . . .”

திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் எங்கள் மரபில் செய்கிற திருமணங்கள் எல்லாம் சரியான முறையில் செய்யப் பட்டதா என்ற சந்தேகம் எழுகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தச் சந்தேகத்திற்கு இடமேயில்லை. இன்று சம்பிரதாயப்படி என்னென்ன முறையில் திருமணங்கள் நடத்தப்படுகின்றனவோ அவை யெல்லாம் சட்டப்படி இந்து மத விவாகங்களாகும்.

“Where such rites and ceremonies include the Saptapadi (that is, the taking of seven steps by the bridegroom and the bride jointly before the sacred fire), the marriage becomes complete and binding when the seventh step is taken.”

வேறொரு சடங்கும் தேவையில்லை. சப்தபதி வைத்துச் செய்கிற சடங்கு இருக்குமானால் சப்தபதி நடந்தவுடன் திருமணம் முடிந்து விட்டது. தாலி கட்டாவிட்டாலும் சரி, வேறு சடங்குகள் செய்யா விட்டாலும் சரி, ஹோமம் வளர்க்காவிட்டாலும் சரி, மந்திரம் சொல்லாவிட்டாலும் சரி, ஏழு அடி எடுத்து வைத்தவுடன் திரு

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [3rd November 1966]

மணம் முடிவு பெறுகிறது என்பதுதான் சட்டம். இந்தவிதமாகச் செய்யப்படாத திருமணங்களைப்பற்றித்தான் நாம் இப்போது விவாதம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது நடைமுறையில், சம்பிரதாய முறையில் இல்லாத ஒரு முறையைப் புதிதாக அனுஷ்டித்து திருமணம் செய்தால் அதன் சட்டபூர்வமான நிலைமை என்ன என்பதைப்பற்றி 1954-ம் ஆண்டு ஹைக்கோர்ட்டில் ஒரு விவகாரம் வந்தது. அதில் தீர்ப்பு அளிக்கிறபோது, 'சம்பிரதாய முறைப்படி செய்யாத இந்துத் திருமணங்கள் திருமணங்கள் ஆக மாட்டா, இந்து மதச் சட்டத்தின் கீழ் அவை திருமணங்கள் ஆக மாட்டா' என்று தீர்ப்புக் கொடுத்தார்கள். இந்தத் தீர்ப்பைக் கொடுத்தவுடன் நம்முடைய ராஜ்ய சட்டசபையில் இதற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தோம். 1954-ல் கொண்டு வந்தோம்.

Hindu Non-conforming Marriages Registration Bill of 1954
என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். இதற்கு இடையில் மத்திய பார்லிமென்டில் ஸ்பெஷல் மாரியேஜஸ் ஆக்ட் என்ற சட்டத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றினார்கள். ஸ்பெஷல் மாரியேஜஸ் ஆக்டின் 15-வது ஷர்த்துப்படி.

"Any marriage celebrated, whether before or after the commencement of this Act, other than a marriage solemnized under the Special Marriage Act, 1872, or under this Act, may be registered under this Chapter by a Marriage Officer in the territories to which this Act extends if the following conditions are fulfilled"

One of the conditions is—

"(a) a ceremony of marriage has been performed between the parties and they have been living together as husband and wife"

என்றிருக்கிறது. அதனால், 'இந்து மதச் சட்டப்படி செரிமனில் தேவையில்லை; எந்தவிதமான குறிப்பிட்ட சடங்குகளும் தேவையில்லை. திருமணம் என்ற சடங்கு எந்த முறையில் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அந்தத் திருமணத்தைச் சட்டத்தின் கீழ் ரிஜிஸ்டர் செய்யலாம்' என்ற ஒரு ஷரத்து போடப்பட்டது. அது பார்லிமென்டில் விவாதத்திற்கு வந்த காலத்தில் அங்கிருந்த அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் 'இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பு இந்து மத முறைகளிலோ அல்லது வேறு பல்வேறு முறைகள், அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறைகள் எவ்வளவோ, அவைகள் மூலமாகச் செய்யப்படாமல் இருந்த திருமணத்தை நீங்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்வதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால், சட்டத்திற்குப் பின்பு முடிகின்ற திருமணங்களை ஏன் அப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டும்? அதனால் வருங்காலத்தில் ஏற்படுகிற திருமணங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்யக் கூடாது' என்ற பெரிய ஆட்சேபணையை எழுப்பினார்கள். இந்த விவாதம்பற்றி பதில் சொல்லுகிறபோது பார்லிமென்டில் இந்த பதில் கொடுக்கப்பட்டது.

"The resentment went to such an extent that they refused to perform their marriages under the *Shashtra* and *Dharmik* rites"

அதாவது இந்தச் சீர்திருத்த திருமணம் பற்றி

3rd November 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

“ And they said : This is really an exploitation of the Aryan, the Brahman, of the Dravidian population. For over twenty years they have performed marriages which consist merely of exchange of garlands and a meeting in which the significance of the marriage is explained and the need why they must cut away from the Aryan and dharmic forms. This is not a ceremony by any stretch of imagination . . . ”

“ I have to bring to the notice of the House that the Madras High Court declared these marriages as invalid.”

அவர்கள் இந்த விதமான சடங்குகள் இல்லாத, அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற சடங்குகள் இல்லாத, திருமணங்களை சென்னை ஹைக் கோர்ட்டில் நிராகரித்துவிட்டார்கள். அதில், இதற்கு முன்னால் நடந்த திருமணங்களும், இந்த முறை அல்லாத விதத்தில் நடைபெற்ற திருமணங்களும் ரெஜிஸ்டர் செய்வதற்கான வழிவகை இருக்க வேண்டும் என்று வாதாடி ஸ்பெஷல் மாரியேஜஸ் ஆக்டில் 15-வது ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டது.

இப்போது இருக்கிற நிலை என்னவென்று சொன்னால் சீர் திருத்தத் திருமணம், சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று எந்த பெயரில் சொன்னாலும் தங்களுடைய திருமணத்தை ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்ட் மூலமாக ரெஜிஸ்டர் செய்து கொண்டால் அந்தத் திருமணம் சட்டபூர்வமானது என்று கொள்ளப்படும். ஆகவே இதை நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும், கஷ்டங்கள் உண்டாகும் என்றும், சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் செல்லுபடியாகாமல் போய்விடும் என்றும் கவலைப்படுவதற்கு இடமில்லை. இதைத்தான் சென்ற முறை இதைப்பற்றி விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்த போது சர்க்கார் தரப்பில் எடுத்துச் சொன்னோம். இந்தச் சட்டம் வந்ததின் காரணமாக, சென்னை சட்டசபையில் கொண்டு வந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற்றோம். அப்போது இதே நிலையைத்தான் விளக்கிச் சொன்னோம், ‘ஸ்பெஷல் மாரேஜ் ஆக்டில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறைகளில் ஏதாவது ஒரு முறையில் திருமணம் நடந்திருந்தால், அதை ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்வதற்கும், சட்டபூர்வமாக ஆக்குவதற்கும் உரிய வழிகள் எல்லாம் சட்டத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே புதிய சட்டம் தேவையில்லை’ என்று சொன்னோம். இப்போது சொல்லுவது, எந்தத் திருமணத்தையும் சட்டபூர்வமாக செல்லுபடியாக்க வேண்டும் என்றால், அதற்கும் ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறை, அல்லது ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட முறை இருக்க வேண்டும். சுயமரியாதைத் திருமணம் அல்லது சீர் திருத்தத் திருமணம் என்று சொன்னால் இன்னின்ன விதமான முறை என்பதற்கு இப்போது இடமில்லை. பிரம்மோ மாரேஜ்-களில், பிரம்ம சமாய் நடத்துகின்ற திருமணங்களில், ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த முறை சட்டப்படி செல்லுபடியாகும், அல்லது வேதிக் மாரேஜ் முறைகள் இருக்கின்றன, அவைகளும் செல்லுபடியாகும். அப்படியில்லை யென்றால், ஸ்பெஷல் மாரேஜ் ஆக்டில் ஒரு முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அந்த முறையும் செல்லுபடியாகும். இன்றைக்கு சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று சொல்லும்போது, அதற்கென்று ஒரு முறை வகுக்கப்படவில்லை.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [3rd November 1966]

பல முறைகள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மாலே மாற்றுவது, மோதிரம் மாற்றுவது, பிரசங்கம் செய்வது என்கின்ற பல முறைகள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதை யெல்லாம் பரிசீலித்து, சமூக சீர்திருத்தத் திருமணம் அல்லது சுய மரியாதைத் திருமணம் என்றால் இதுதான் முறை என்று ஒரு முறை வகுத்துக் கொண்டு சொன்னால், அல்லது இதுதான் எங்களுடைய முறை என்று சொன்னால், அதன் அடிப்படையில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால்கூட, அதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாவது ஏற்படக்கூடும். அதற்கு மாறாக இன்னின்ன முறையில் நடந்தது என்பதையும் தெரிவிக்காமல் எந்த விதமான முறையிலும் இல்லாமல், அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறையிலும் இல்லாமல் பொதுவாக சுயமரியாதை திருமணங்கள் எல்லாம் சட்டபூர்வமாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், திருமணத்தில் உயர்ந்த லட்சியங்கள் இருக்கின்றன என்று நினைக்கின்றவர்கள், திருமணம் என்பது வரம்பிற்குட்பட்டு, ஒருவருக்கொருவர் பிற்கால வாழ்க்கையில் பிரியாது இருக்கக்கூடிய வகையில்—வாழ்க்கையில் ஈடுபடுகின்ற அரியதொரு சடங்கு என்று நினைக்கின்றவர்கள்—இத்தகைய ஒரு வாழ்க்கைக்காக கணவன் மனைவி இருவரும் சத்தியம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று நினைக்கின்ற கொள்கையுடையவர்கள்—நிச்சயமாக நான் முன்னால் குறிப்பிட்டதை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயங்குவார்கள். ஏதாவது ஒரு முறை இது தான் சீர்திருத்தத் திருமண முறை என்று சொன்னால் இப்படிச் செய்து கொண்டால் சீர்திருத்தத் திருமண முறை என்று சொன்னால், அதை சட்டபூர்வமாக ஆக்குவதற்கு நல்ல முறையில் அமையும்.

ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்ட் செக்ஷன் 15-வது பிரகாரம் இப்படிப்பட்ட திருமணங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். ஆனால், அதில் சில விளைவுகள் இருக்கின்றன. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சட்டம் படிக்காவிட்டாலும் அதை வெகு விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.. ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்டின் கீழ் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்கின்றவர்கள் அடைகின்ற சொத்துரிமை இந்து ஸ்க்ஸஷன் ஆக்ட்-க்கு மாறுபட்டதாக இருக்கின்றது. இந்து ஸ்க்ஸஷன் ஆக்டில் இன்றைக்கு ஆணுக்கு ஒரு பகுதி, பெண்ணுக்கு அரைப் பகுதி, தன்னுடைய மனைவிக்கு இவ்வளவு என்று வகுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்டின் கீழ் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்கின்றவர்கள் சொத்துரிமை கேட்கிறபோது, மனைவிக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு, எஞ்சியுள்ளதில் ஆண்களுக்குப் பெண்களுக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு பாகம் என்று இருக்கின்றது. சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்று திருமணம் செய்து கொள்கின்றவர்கள் சீர்திருத்தமான வாரிசு உரிமையும் வேண்டும் என்றுதான் விரும்புவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்டின் கீழ் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்கின்றவர்கள் முற்போக்கான எண்ணம் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள், அவர்களுக்கு முற்போக்கான முறையில்தான் வாரிசு உரிமை இருக்க வேண்டும் என்கின்ற நியாயமான முறையில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சரியான முறையில் சொத்

3rd November 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

துரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதிலும் பெண்களுக்கு அரை பாகம் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்க முடியாது. இவ்விதமாகத்தான் நல்லமுறையில் 15-வது செக்ஷன் ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்டின் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் முற்போக்கான வாரிசு உரிமைகளையும் அடைய முடியும். ஆகவே தான் இதைப்பற்றி பார்லிமெண்டில் விவாதம் நடந்த காலத்தில் கூட பெரிய சர்ச்சை எழுந்தது. அதையெல்லாம் படித்தால் இதிலுள்ள விவாதங்களை எல்லாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதில் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி கூறுகின்ற பொழுது யார் ஒருவர் சீர்திருத்த முறையில் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் ஸ்பெஷல் மேரேஜ் ஆக்டின்கீழ் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கின்றார்கள். சீர்திருத்தம் இருக்க வேண்டும் என்பதை வெளியில் ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டால், அதற்குரிய வாரிசு உரிமையும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அப்படியில்லை என்று சொன்னால் புராதன சம்பிரதாயப்படி தங்கள் திருமணத்தைச் செய்து கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் சீர்திருத்த முறையில் திருமணம் செய்து கொள்வோம், ஆனால் சம்பிரதாய முறையில் வாரிசு உரிமை இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இராது என்று அப்போது நடந்த விவாதத்தில் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு விளக்கத்தைப் பெற விரும்புகிறேன். இந்த ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்டின் 15-வது பிரிவின்படி, 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சீர்திருத்தத் திருமணம் செய்து கொண்டாலும், அதை இப்போது பதிவு செய்து கொள்வதாக இருந்தால், இதிலுள்ள வாரிசு உரிமை இருக்கிறதா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சீர்திருத்தத் திருமணம் செய்து கொண்டிருந்தாலும், இதை ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்டின்கீழ் இப்போதும் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளலாம். ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்கின்ற நாளிலிருந்து வாரிசு உரிமை ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்டின் படிதான் வரும். அதற்காகத்தான் இந்த விதி போடப்பட்டது. ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டம் போதுமானது, இதில் எல்லாவிதமான பாதுகாப்புகளும் இருக்கின்றன. திருமணங்கள் என்று சொல்லும்போது, அதற்கென்று ஒரு முறை வந்துவிட்டால் பல திருமணங்கள் செல்லுபடியாகாது இருக்கின்ற நிலை ஏற்படாது. ஆகவேதான் இந்த மசோதா அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னும்கூட ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விதமாக சீர்திருத்தத் திருமணம் செய்து கொண்டு, ரெஜிஸ்டரும் செய்துகொண்டு, சம்பிரதாய முறைப்படி வாரிசு உரிமையும் வேண்டும் என்று விரும்பினால் ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்ட்தான் திருத்தப்பட வேண்டும் தவிர நம்முடைய சட்டத்தைத் திருத்த முடியாது. சீர்திருத்தத் திருமணத்தை ஸ்பெஷல் மாரியேஜ்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [3rd November 1966]

ஆக்டின் படி ரெஜிஸ்டர் செய்து கொண்டு விட்டால், ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்டின் படிதான் வாரிசு உரிமைகள் வரும். அதை மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால் ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்டைத்தான் மாற்ற வேண்டும். இப்போதுள்ள ஷரத்துப்படி ரெஜிஸ்டர் செய்து கொண்டாலும் சம்பிரதாய முறைப்படி வாரிசு உரிமை வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்குத் தகுந்த முறையில் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இதற்கான திருத்தத்தை பார்லிமெண்டில் கொண்டுவந்தால், அதை இந்த நாட்டிலுள்ளவர்கள் பெரும் பாலோர் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. பெரு வாரியான அளவுக்கு எதிர்ப்புத்தான் இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே இன்றைக்குள்ள நிலைமையில் இந்த மசோதா அவசியமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இப்போது இருக்கின்ற சட்டங்களின்படி—பதிவு செய்து கொள்வதாக இருந்தால் எந்தத் திருமணத்தையும் சட்ட பூர்வமாக மறுக்க முடியாது. எதுவும் 'இல்லீகல்' என்ற நிலைமை ஏற்படாது. ஆனால், முறைப்படி ஏதாவது ஒரு வழியில் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே தான் இந்த மசோதா அவசியமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கனம் மாதவன் அவர்கள் சொல்லும்போது, 'இந்து மாரியேஜ் ஆக்ட்டில், 8-வது ஷரத்தில் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை ராஜ்ய சர்க்கார், விதிகளின் மூலம் மாற்றி ராஜ்யத்தில் அமல் நடத்த முடியும் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை தான். அதை எந்த விதத்தில் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள முடியும் என்று பார்க்கும் போது, 7-வது ஷரத்தின் கீழ் இந்து மத சம்பிரதாயப்படி திருமணம் செய்து கொண்டால், அதை 8-வது பிரிவின்கீழ் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள முடியும் என்றிருக்கிறது. ஆகவே இதில் வேறு விதிகள் போட்டு சீர்திருத்த திருமணத்தை ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று கொண்டு வந்தால் கூட, இப்போது இருக்கின்ற சட்ட முறையில்—இந்த விதமான சீர்திருத்தத் திருமணத்தையும் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள முடியாது. ஆகவே இந்த மசோதாவுக்கு அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-30;
a.m.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கத்தைப்பற்றி நான் முன்னரே விளக்கினேன். சுயமரியாதை இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப் பற்றியோ, ஆரியக் கலாச்சாரப் போராட்டம் என்பதைப் பற்றியோ கவலைப்படாமல் சட்டப் பிரச்சனையை விளக்கினேன். அவர்கள் கொடுத்த பதில், சீர்திருத்தத்தை விரும்புகிறவர்கள் ஸ்க்ஸெஷன் ஆக்டிலும் சீர்திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னது, எதிர்வாதமாக இருக்கலாமே தவிர, நாட்டில் பலருக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தைத் துடைப்பதாக இருக்காது. ஸ்பெஷல் மாரேஜஸ் ஆக்ட்டில் மூன்று செக்ஷன்கள், 19, 20, 21 ஆகியவைகள், கான்ஸிக் வென்ஸஸ் ஆஃப் மாரேஜஸ் அண்டர் கிஸ் ஆக்ட், ஸக்செஷன் மட்டுமல்ல, கான்ஸிக்வேன்ஸ், பல விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. டைவோர்ஸ், ரெஸ்ட்ரிக்ட்டுஷன் ஆஃப் கான்ஜுகல் ரைட்ஸ்,

3rd November 1966] [செ. மாதவன்]

ஜாடிஷியல் ஸெபரேஷன் போன்ற பல விளைவுகள் இருக்கின்றன. ஸக்ஸெஷன் மட்டும் தான் இருக்கிறது, ஆகவே வேண்டாம் என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்காது.

என்னுடைய சட்டத்திலே 'ஸெரிமரி' என்பதற்கு விளக்கம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஏழாவது பிரிவிலே எக்ஸ்பிளனேஷன் கொடுத்திருக்கிறேன். சுயமரியாதைத் திருமண முறைகள் பல என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டால் ஆட்சேபணை ஏற்பட்டால் அதற்காக எக்ஸ்பிளனேஷன் கொடுத்திருக்கிறேன். ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்ய வேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடு வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே, 7-வது பிரிவிலே வரும் திருமணங்களை 8-வது பிரிவிலே ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்யலாம் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப் பற்றிச் சந்தேகம் வரவேண்டியதில்லை. இருக்கிற சட்டத்திலே 7-வது பிரிவிலே கஸ்டமரி ரைட்ஸ் அன்ட் ஸெரிமனீஸ் என்று பொதுவாகச் சொல்லி விட்டார்கள். அதை நீதி மன்றம் தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம் என்று விடப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கிற சட்டத்தில் "Which will include the ceremonies performed in Suyamariyathai or Seerthirutha marriages" என்று இருக்கிறது. எந்த ஸெரிமனியாக இருந்தாலும் சுயமரியாதைத் திருமணம், பின்பற்றக் கூடிய முறையில் எந்த முறையில் சேர்ந்தது என்று கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்பெஷல் மாரேஜுக்குப் போங்கள், அந்த ஆக்கடைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள், ஸக்ஸெஷன் ஆக்கடைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுவது பொருத்தாது என்று சொல்லக் காரணம் இது தமிழ் நாட்டில்தான் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில்தான் கொண்டு கொட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில்தான் ஆரிய எதிர்ப்புப் போராட்டம், புரோகித மறுப்புப் போராட்டம் நடந்தது. இந்தக் காரணங்களினால் இந்தச் சட்டம் இன்றியமையாதது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Hindu Marriage (Madras Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 40 of 1965) be taken into consideration."

The motion was put and lost.

V—BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER : I have received information that there is likely to be a very strong gale. I have also received information from my house that the peon is not able to get out of the house to get food for me. The gale is getting strengthened every minute. Therefore, I would like to adjourn the House now to meet again tomorrow.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புயல் வருவதை முன்னிட்டு சபையை ஒத்திவைப்பதை ஒத்துக்கொண்டாலும் ஒரே ஒரு வேண்டுகோளைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது நான் அலிபிஷியல் டே முழுவதும் முடியாமல் இருக்கிற